e-Literar ing 45
CERCUL SCRIITORILOR INGINERI din A.G.I.R.
Supliment literar al revistei *UNIVERS INGINERESC* - Publicaţie trimestrială, Anul 11, Nr. 45 – 2024

„Universul este ciclic, omul, la fel; doar Dumnezeu ne vrea exponenţiali".

Nicol**ae VASILE**

Mihaela-Mariana CAZIMIROVICI

Un *puzzle* veritabil

Din cele mai vechi timpuri până astăzi – și prefigurăm spunând că la fel va fi și în viitor –, oamenii au căutat să afle ce e viața aceasta, care ne-a onorat să ne revină fiecăruia dintre noi.

Și de ce nu ne-am așeza și noi pe poziția de a căuta acest răspuns?

Așa că putem și numai face astfel de încercări, ori de câte ori simțim că am acumulat îndeajuns de multe *întrebări* precum cea anterioară.

Chiar dacă v-ați fi așteptat să spun *răspunsuri*, în loc de *întrebări*, în paragraful dinainte, a fost un lucru făcut deliberat. Pentru că, dacă aș fi pornit cu răspunsurile, aș fi închis, din start, orizonturile de dezvoltare. Și cine știe dacă, mergând din întrebare-n întrebare, nu voi primi răspunsuri mai bune decât într-o pledoarie bazată strict pe răspunsurile consolidate de propria mea experiență de viață?! Iar aici, în sintagma *experiență de viață* includ și cunoașterea acumulată și rezultatele obținute din emoțiile trăite de-a lungul timpului meu.

Da, există și un timp personal asociat vieții fiecăruia dintre noi, chiar dacă trăim într-o lume în care s-ar vedea o singură cronologie. Căci fiecare ne putem raporta la perioada vieții noastre ca la un timp oferit pentru a-l trăi în modul nostru aparte, mulat pe ceea ce suntem ca personalități unice.

Dar ar putea fi această posibilitate, care provine, deci, din unicitatea noastră, calea spre a trăi în stilul nostru personal? Nu neapărat, s-ar putea răspunde, fiindcă nu e îndeajuns să fii original, ca să poți spune și că trăiești în felul tău personal.

Suntem diferiți, însă, de multe ori sau poate chiar de cele mai multe ori, suntem educați să intrăm în rând, alături de toți ceilalți. Să ne încadrăm în limitele dictate din exterior și pe care ni le însușim încet-încet pentru ca nu cumva să greșim pașii făcuți o dată cu toți cei din jurul nostru și a ne expune la riscuri dintre cele mai mari și mai greu de suportat.

Și da, când ieși din rând, chiar e riscant. Însă pentru cei care-și trăiesc viața în mod autentic, riscul acesta nici nu mai este important, ci chiar rezultatul unei astfel de alegeri reprezintă șansa și încrederea că vei fi cine ești cu adevărat.

O viață trăită confuz, pe principiile hotărâte de alții, fără a-ncerca măcar să ni le propunem pe ale noastre, nu poate aduce decât frustrare, adică suferință. Fără dorințe proprii, ci doar ascunzându-ne calitățile și talentele reale, nu ajungem decât să ne distrugem șansele la o viață cu adevărat împlinitoare, rămânând doar cu un gust care se stinge din ce în ce mai repede, după zeci de ani petrecuți pe pământ.

Ajungând în acest punct, e momentul să revenim la încercarea noastră inițială de a-nțelege ce e viața și ce e cu ea. Deoarece prima legătură cu viața o are propria noastră persoană, interiorul nostru și cine suntem noi, în mod real.

Dacă nu știm cine suntem, cum ne putem defini viața?
Dacă nu ne-ntrebăm care sunt limitele existenței noastre interioare – emoționale, mentale și spirituale –, cum ne putem înțelege existența?
Iar aceste căutări ne duc, de multe ori, din nou, la talentele noastre și la propriile aptitudini. Pentru că ele, în definitiv, sunt chiar primele care se văd, de la-nceputuri, din copilărie. În cazul fericit în care cei mai apropiați de noi vor să le vadă și nu ne opresc, voit sau nu, pentru a ne înscrie direct în rândul tuturor celorlalți, care fac acel numit *ce trebuie*.
Și, iată, se revine, iar și iar, la intrarea în rând, la consumarea vieții și nu la trăirea ei, cu toată convingerea în puterea de a fi cum suntem și cine suntem, cu tot ceea ce am primit în dar la naștere.
Ei bine, în cazul scriitorilor- ingineri de la Cercul "Literar ing", răspunsul *trebuie* să fie unul singur: fiecare se dezvoltă pe terenul lui și se va arăta așa cum este. Deoarece fiecare prezentare la cercul literar și fiecare lansare de carte *trebuie* să aibă ca substrat autenticitatea, pentru a se putea susține în timp și a se formula, pe parcurs, marca originală a fiecărui autor în parte. Iar dacă dumneavoastră, cititorii, îi veți reciti pe cei care sunt publicați, să le puteți recunoaște, în timp, stilurile, de la primele rânduri, și să vă puteți bucura de noile idei originale pe care aceștia le expun sau le exprimă.
Mai departe, păstrând în minte cazul nostru particular, al scriitorilor și cititorilor, căutarea întrebărilor legate de viață – în așteptarea dezvoltării cât mai multor răspunsuri, care să extindă universul cunoașterii –, din nou, poate fi sporită de tandemul acesta. Pentru că scriitorul ajută provocând noi întrebări cu noile răspunsuri aferente, iar cititorii continuă și răspândesc ideile mai departe, rezonând la ele și completându-le cu propriile idei, pentru a se naște altele și altele.
Rolul nostru, al scriitorilor, nu mai este unul personal, ci doar personalizat de propria personalitate – dincolo de acest joc de cuvinte. Rolul vieții noastre, al scriitorilor, se îmbină cu rolul dumneavoastră, al cititorilor, mereu și mereu.
Întrebările noastre, ale scriitorilor, sunt și ale dumneavoastră, ale cititorilor. Iar viața noastră se desfășoară tot în aceleași condiții și în același timp.
Pentru că fiecare dintre noi, considerând, de data aceasta, în acest *noi* pe oricare dintre noi – scriitor sau cititor –, suntem părți din acest *puzzle*, pe care l-am sesizat, apoi l-am conștientizat, la un moment dat, și pe care-ncercăm să-l rezolvăm, pe cât posibil, căutându-i sensul în fiecare secundă pe care o trăim.
Și de ce nu ne-am putea uni, din nou, puterile pentru a-nțelege viața cu mai multă ușurință, continuând unul altuia munca?
De ce nu am putea simți puterea rezultată din comuniunea aceasta benefică direcționării înspre cunoaștere și nu înspre crearea de obstacole în calea căutătorului, cum poate fi numit oricare dintre noi?
De ce nu, în sfârșit, am putea să realizăm că originalitatea mea și originalitatea oricărui om din lume reprezintă ceea ce avem nevoie acum, pentru a ne putea defini calea, fără a ne pune pe poziții antagonice sau fără temerea competiției, ci prin a ne uni în scopul comun numit viață armonioasă?
Iar cuvântul de final cel mai apropiat de inimă ar fi acela că am primit deja în dar modelul pentru a fi cine suntem cu adevărat și îl sărbătorim, în fiecare an, contemplându-i mereu perfecțiunea și curajul de a se fi arătat așa cum Este.
El Înviază iar, pentru noi, sperând la renașterea noastră și pornind o nouă-aproape-vară plină de lumină.

HRISTOS A ÎNVIAT!

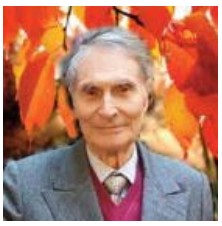
Ioan GANEA-CHRISTU

LA ŢARĂ

Nici n-a venit bine vara cu luna sa de cuptor, că ne-a şi pus capac această canicula!
O variantă de scăpare a celor din oraşe ar putea fi - fuga la ţară. Nu din ţară! După anii `90, populaţia rurală, săturată de sat, în general tineretul, a migrat către oraş sau în străinătate, producând schimbări majore în aceste locuri. Orăşenii, săturaţi la rândul lor de oraş, au cumpărat o parte din casele nelocuite. Mă aflu printre aceştia.
Intr-o zonă de deal, cu toate că denumirea localităţii, cam ambiguă, fiind compusă din – *văleni* şi *munte!* – am găsit un locşor sub soare, pe pământ, unde să mă pot refugia de zgomotul blocului, circulaţia infernală pe şoselele capitalei, aglomeraţia şi stresul, în general.
O căsuţă bătrânească, modestă, din paiantă, oferă un habitat agreabil înconjurat de o mică livadă cu pomi fructiferi...
După cireşele pietroase a venit rândul coacerii vişinelor. Până anul acesta, nu prea am ştiut că în livada mea sunt şi vişini sau caişi cu atâta recoltă. Doar doi meri imenşi, bătrâni, îmi dădeau bătaie de cap să le adun crude sau stricate de pe jos şi ... ce să fac cu ele, unde să le arunc? Căci, iată o întâmplare oarecum hazlie: le-am adunat în doi saci, pe jumătate fiecare, ca să-i pot căra şi am vrut să-i arunc într-un tomberon mare, special pentru gunoaiele comunei. Doi poliţişti locali (ca să nu le zic comunitari) m-au somat să-i iau înapoi în maşină... Ei tocmai pentru asta erau plătiţi – să păzească acele tomberoane specializate ca nu cumva lumea să arunce gunoaie în ele. Nu ştiu motivul... După ceva discuţii, m-am conformat, mai ales la ameninţarea cu carneţelul pe care îl vedem la personajul din „La**s** Fierbinţi”.
Încântătoarele concerte matinale şi apoi cele serale al mierlelor te fac să uiţi de toate problemele. Se pare că şi ele iau pauză de prânz... La aceste ore, nici ţipenie de om (de orice vârstă) pe şosele, drumuri sau în curţi, dar, culmea, nici la cârciumă...
Un singur loc e aglomerat continuu de câtva timp: la instalaţiile de colectare a recipientelor cu *SGR* unde se stă la coadă, în soare, cu orele. De unde or colecta amărâţii atâta marfă!? Dar, în sfârşit, s-a găsit o soluţie pentru mediu, în general.
Cât priveşte liniştea de care se vorbeşte... nici vorbă! Pleci de la rotopercutoarele din bloc şi dai de zgomotul drujbelor care înlocuiesc loviturile de topor sau hârjâitul joagărului, motocositoarele asurzitoare au înlocuit blândeţea coaselor. Dacă mai dai şi peste un vecin care plasează radioul în curte, la volum maxim 16 ore pe zi pentru a-l auzi din orice capăt al proprietăţii (căci e proprietar, nu?), sau să ai prin preajmă vreo bodegă unde se comentează, la nivel înalt, fel de fel de subiecte la ordinea zilei, neapărat la câteva pahare cu ceva de înmuiat mintea şi picioarele, ai lovit-o-n pălărie!
Şi nici circulaţia prin zonă nu e aşa de lejeră, fiind o zonă de tranzit (DN1A)... Am constatat că majoritatea conducătorilor de autoturisme sunt şoferiţe, ceea ce m-a dus cu gândul la o glumă care „circula” cândva: *şofer de damigeană* ...
Totuşi ceva a rămas neschimbat: biserica ortodoxă care a pierdut doar câţiva enoriaşi în faţa agresivităţii unor anumite secte religioase. Este meritul celui mai bun prieten, părintele (în ambele sensuri ale cuvântului) care de peste 50 de ani slujeşte cu dragoste şi devotament, căutând să menţină vie în amintirea localnicilor, istoria, eroii, evoluţia şi evenimentele din viaţa acestora.
În rest, toate bune: aer mai curat, câteva grade mai puţin în termometre, o linişte relativă, un loc de recreere...

Aşa că, nu mă feresc să generalizez:
Nici ţara nu mai e ţară
cum a fost odinioară!

Mihai MAXIM

PIANUL VRĂJIT

Zilele trecute am avut parte de o surpriză. Am primit pe net o înregistrare cu un verișor al soției, Nicu Petrovici, din Constanța, care a avut și duce o viață de roman. Înzestrat cu talent muzical, în anul II de facultate a renunțat la studiile inginerești pentru a se consacra muzicii. A cântat întâi prin formații locale, iar când s-a simțit stăpân pe sine, a intrat în orchestra Cazinoului din Constanța.

După 1989, Cazinoul a avut soarta marilor valori românești. Nicu, care câștigase o oarecare notorietate printre vaporeni, a fost angajat ca pianist pe un vas de croazieră. Întâi ca sezonier pe un vas mai mic, apoi cu contract permanent pe vase de croazieră transoceanice. Frumușel și stilat, că talent avea cu carul, s-a încadrat repede în mediul celor răsfățați de soartă. Astfel a cutreierat lumea de-a lungul și de-a latul, trecând pe acasă o dată la câțiva ani. A dus o viață de boem, cu aventuri trecătoare și nu s-a gândit să își întemeieze o familie. Așa a înțeles el viața.

Ascultând înregistrarea scurtului café-concert al lui Nicu, mi-am amintit de recentul concert al lui Richard Clyderman din 18 martie de la Sala Palatului. Creator al stilului muzical New Romantic, parizianul get- beget Philippe Pages, devenit celebru sub nume englezesc, ne-a oferit o seară de neuitat. Îi știam aproape pe de rost melodiile din CD-ul pe care îl țin de vreo douăzeci de ani în habitaclul mașinii și le ascult când merg la drum lung. Dar una e să auzi și alta să vezi. Desigur, concertul se audiază, dar în seara respectivă am asistat la un spectacol de sunet și lumină. Un montaj celest, cu proiectarea imaginilor pe ecranul afișat pe fundalul scenei – reflectarea chipului pianistului alternând cu cea a mâinilor imense, cu fasciculele de lumini multicolorecare baleiau tavanul și muzica, melodiile care nu aveau nevoie de cuvinte, lăsând să hoinărească liber imaginația ascultătorului. Titlul melodiei doar ne sugera tema. Am redevenit copii ascultând *Ballade pour Adeline* și ne-a înduioșat până la lacrimi melodia *Nostagie* (Lettre a ma mere), amintindu-ne nu numai că am avut și noi o mamă, ci de toate ființele dragi, prezente sau trecute prin viața noastră *(A comme Amour).* Prin rearanjamentul muzical al filmului Titanic (*Simfonia Titanic)* am retrăit și noi tragedia lui Jack și Rose, cei doi îndrăgostiți și am deplâns drama familiilor. Și am regretat moartea stupidă a unei posibile regine *(Lady Di).* Iar când te gândești că unele melodii au fost compuse cu aproape cincizeci de ani în urmă, realizezi că arta e nemuritoare. Printr-o mobilitate demnă de invidiat la tânărul septuagenar și cu o manualitate a degetelor care abia atingeau clapele, făcându-le să împrăștie în eter unde pline de vrajă și mister, artistul reușea să țină țintuiți în fotoliile devenite cu timpul incomode pe cei peste patru mii de spectatori. Pentru a evita monotonia, în pauzele dintre melodii, carismaticul interpret intra în dialog cu publicul, folosind replici spirituale, răsplătite cu aplauze. Priveam la spectatorii din rândurile din față: multe capete albite de vreme, majoritatea în ținută de seară. Au evadat de la grija nepoților sau au scăpat de teroarea televizorului, cu formatorii de opinie alarmiști și cu imaginile terifiante de război. După ținută, mulți veniseră direct de la serviciu. Și multe perechi de tineri. M-am bucurat cînd am văzut și părinți cu copii de vârstă școlară. Mai avem speranțe!

Doi pianiști – respectând proporțiile – cu destine diferite, fiecare aducând în felul său alinare și bucurie sufletului.

Sub imperiul acestor băi de muzică, mi-am amintit de concertele divine din Sala Ceaikovski, sanctuarul muzicii ruse, unde, în timpul șederii mele îndelungate la Moscova, i-am audiat pe violoncelistul Rostropovici și pe pianistul Petrov și am admirat arta dansului ajunsă la perfecțiune în spectacolele unicului Igor Moiseev. Iar pe scena celebrului Teatru Mare, am mai prins una din ultimele apariții ale legendarei Maia Plisețkaia, care a marcat istoria baletului din ultimul secol. Muzica și baletul rus fiind o temă inepuizabilă, am tratat-o distinct în capitolul “Moscova crede în lacrimi” din romanul autobiografic SCUTUL DE SPERANȚĂ, iar personajele principale din romanele mele FEREASTRĂ SPRE ALTĂDATĂ și JOCUL CU FOCUL au fost la spectacole în aceste două temple ale artei. Pentru a încheia periplul muzical, adaug că diva Netty Filipescu, personajul principal feminin din penultimul meu roman EGOISMUL UNUI VIS, a cucerit Europa cu vocea sa de privighetoare.

Corneliu CRISTESCU

LA-NCEPUT A FOST CUVÂNTUL

La-nceput a fost *Cuvântul...*
Şi-apoi toate-au fost create:
Cerul, apa şi pământul;
Pentru *Om* predestinate!

Şi-a venit apoi momentul
Când, din humă sau pământ,
Dumnezeu întrupă Omul,
Însufleţindu-l prin *Cuvânt!*

Şi-a creat-o, apoi, pe Eva;
Dumnezeu şi-a spus cuvântul:
Creşteţi, vă-înmulţiţi în lume
Şi să stăpâniţi Pământul!

Căci vă dau o viaţă scurtă,
Mai uşoară sau mai grea,
Şi aştept să vă întoarceţi
Întru ...*Veşnicia Mea!*

Dar în viaţa pământească
Şi de suflet ţineţi seama...,
Căci atunci când vine timpul,
Doar prin suflet treceţi ...vama!

Nu uitaţi, ce v-aparţine
Va rămâne pe Pământ,
Când veniţi, apoi, la Mine,
Sufletul trece-n ...*Cuvânt*

PAŞTELE LA ŢARĂ

Când Paştele revine-n viaţa noastră iară,
E mare bucurie, dar şi ceva tristeţe,
Căci gândul nostru, al celor de la ţară,
Se-ntoarce-n nostalgie, în ani de tinereţe.

Căci nu mai sunt părinţii şi, uneori, nici casa,
Noi ne rugăm la Domnul să fie ei iertaţi,
Acum avem de toate, dar nu e plină masa;
Ni se goleşte viaţa de rude şi de fraţi!

Mai am în nări mirosul de cozonac fierbinte,
Cel frământat de Mama, şi-apoi copt în cuptor,
La Paşte îmi revine copilăria-n minte;
De satul meu cu oameni, de-ai mei, îmi este dor!

Eu am norocul, încă, de-a mă reîntoarce-n sat,
În casa mea natală, acum fără părinţi,
Eu îmi găsesc o vină că singuri i-am lăsat,
Dar eu mă rog la Domnul să fie printre sfinţi!

E Paşte şi e ziua cea plină de *Lumină*,
Ne regăsim cu toţii în casa de la ţară,
Venim ca să petrecem o zi sfântă, senină;
Noi ne-aşteptăm părinţii, că poate-or să apară!

Ne mângâie doar gândul c-avem copii, nepoţi,
Că-n curtea de la ţară se-aud din nou copii.
Să-i ţină Domnul tineri şi sănătoşi pe toţi;
Sunt fericirea noastră, atât cât vom fi vii!

E Paşte acuma-n satul copilăriei mele,
E lumea fericită, vecinii mei din sat,
Ei vin cu-mpărţituri ce-s pentru cei din stele;
Cu toţi ne dăm bineţe: *HRISTOS A ÎNVIAT!*

Marinela BELU-CAPȘA

Mă rog

Mă prăbușesc în gândurile mele,
În versuri numai lacrimă și fiere.
Pe cer aleargă norii grei…
Pământu-i invadat de oameni răi.

Doamne, de ce-i atâta dezbinare?
O plapumă de ură acoperă pe fiecare
Creștin sau necreștin din astă lume
Pe care ai creat-o cu rele și cu bune.

Mă-nfricoșez de-atâtea planuri grele
Menite să distrugă lumea, din plăcere
Și din vanitatea de a fi cel mai puternic,
Cel mai josnic și ucigaș nemernic.

De ce nu pot sta unul lângă altul?
Fulgere ne biciuiesc, venite din Înaltul,
De unde ne privește, cu tristețe, Domnul
Cel bun și înțelegător cu omul.

De pe cruce, Domnul Iisus se uită îngândurat.
Batjocura și tăria biciului a suportat,
Cu spinii târâtori a fost încoronat…
Pentru pace și iubire mult a îndurat!

În genunchi mă rog la Bunul Dumnezeu
Și la Domnul Iisus, Fiul său,
Să-i pedepsească pe tirani pentru complotul lor.
Doar Ei mai pot salva pe umilitul biet popor!

Iuliana STAMATE

ÎNTREBĂRI

Pe cine întrebi, când nu știi ce să faci?
Pe cine chemi, cu cine vrei să vorbești,
Când fiecare e prins în propriile povești?
Străini, într-un fluviu de oameni, ne uităm.

Privim în jur, dar nu recunoaștem nimic.
Privim în sus, e cerul cunoscut și infinit,
Care pare că ne-ar da căldură și lumină,
Odată cu dorința noastră de-o viață plină.

Cum să iubești fără să te atașezi? Miraj …
Mintea e izvorul marilor probleme seci.
Nu mă tem de evenimentele vieții, curaj.
La final, doar moartea taie egal unde treci.

Cum să nu-ți fie teamă nici de moarte?
Simplu: zbatere ce o crezi doar o trecere.
Dincolo te așteaptă cei dragi și faptele:
Deci fă cât mai mult bine, lasă de la tine…

LUMINĂ

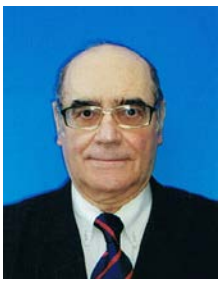
Prin cea mai importantă sărbătoare,
Creștinismul a învins, final victorios.
Moartea a fost alungată de Înviere,
Lumină din lumină, e magic și frumos.

Sacrificiul făcut de Iisus pe cruce,
Aduce lumină-n casă, cald în suflet;
Păcatul trădării posibilitatea o suge
De a pregăti și continua evoluția.

Clinchet fin: veniți să luați Lumină!
Mărturisirea datoriei morții lui Isus,
Recunoașterea Învierii, Iluminarea-n
Noaptea în care se deschid cerurile.

Totul e cu putință la Tine, Doamne!
Tu ești doar iubire pură, pentru toți.
Noi suntem aici, unici prin voia Ta
Și vom repeta lecția până vom învăța.

Iubirea e totul; ea ne ridică- coboară,
Iar noi o folosim pe post de scară
Și-n loc de-a o porni doar înainte,
Ne-amăgim cu vise de locuri sfinte.

Ovidiu ŢUŢUIANU

Replică amară

Într-un oraș aglomerat,
Pe timp ploios și fulgerat,
O mamă cu-n băiat buclat,
La un taxi- au apelat.

Văzând copilul grup compact,
Ferit de- al ploii dur impact,
Femei rujate cu mult fard,
Ce sprijineau metalic gard,

Pe mama lui a întrebat:
- De ce ieșit- au la plimbat,
Pe timp total nepotrivit,
Pe cine-așteaptă neclintit?

Iar mama nu a mediat;
Dădu răspuns imediat:
- E ora când bărbații lor
De la serviciu ies de zor.

Interveni șoferul, rău:
- De ce îl minți pe- al tău flăcău;
Aceste „fete" dulci, zglobii,
Pe bani, se culcă, fac copìi.

Așa că ele- așteaptă- acum,
Bărbați să-i strângă de pe drum.
Șocat de ce șoferu- a spus,
El, puștiul întrebare- a pus:

- Dar ce ajung acești copìi,
Când vor fi mari și grijulii?
Răspunse mama cu un plan:
- Șoferi ca… nenea cu volan!

După plată și ...răsplată!

Nu-i o țară mare,
Cu mers pe făgaș,
Dar din întâmplare,
Poți fii bogătaș.

Însă cum oricine,
Are un sfârșit,
„Bossul" Mărăcine
Ieri s-a săvârșit!

Și plecă la ceruri
Săturat de trai,
Chiar fără „transferuri"
A ajuns în Rai!

Sfântu Petru, tare,
L-aștepta grăbit,
Cu căldură mare,
La porți l-a primit.

- Te conduc acuma,
La lăcaș de veci,
Astfel e cutuma,
Timpul să-l petreci.

Și porniră - frate –
Pe- aurite străzi,
Cu clădiri ciudate,
Felurite -„ograzi".

Turnuri și palate,
Chiar conace verzi,
Case jumelate,
(Poți să și te pierzi!)

Au ajuns departe,
Într-un loc pustiu,
Casă mult aparte,
Cu-aspect pământiu,

Fără sticlă-n geamuri
Ros acoperiș,
Fără pomi sau ramuri,
Nu asfalt; pietriș.

- Te-am adus acuma,
La lăcaș de veci,
Să respecți cutuma,
Timpul să-l petreci.

- Eu, aici? - socoate,
Groaznic compromis!
- Asta-i ce se poate,
Cu bani... ce-ai trimis!

Nicu DOFTOREANU

TANGOUL ZILELOR TALE

Motto:
Fericirea de azi cuprinde în ea durerile de mâine
Filosoficus Anonimus din filmele sec. XX

Încerc tot timpul să te uit,
Aşa cum poate, mai demult,
Când nu ştiam că te iubesc,
Probabil că aş fi putut !
Dar, vai !
Greşeală e că mă gândesc acum la asta!
N-are rost !
Fiindcă nimic nu e aşa cum a mai fost.
Deoarece am bănuit că totul e greşit
De la-nceput şi până la sfârşit !
Acum …n-ar trebui să fiu nemulţumit şi plin de îndoială,
Însă nu pot şi-s tare derutat fiindcă nimic nu este precum pare:
Acum eşti lângă mine şi sunt mereu,
cel neschimbat,
Acum devii străìnă şi eşti un rău constant!
Mă simt aşa, ca după boală!
N-aş vrea să stau pasiv, plin de-ndoială,
Să văd cum te îndepărtezi mereu
aşa că trag din greu!
Mă crezi?!
Că vreau să te opresc din drumul tău,….
dar în zadar
De-aceea stau acum şi mă întreb din nou:
Cu ce greşesc?!
Cu ce şi cum am reuşit...***să te replictisesc!?***
Atunci eram doar doi,
dar am creeat o lume anume pentru noi!
Acum…ai şi uitat!?
Priveşte înapoi! Fără mânie!
Şi nu uita că-n lumea asta-a noastră
nu au ce căuta părerile de rău,
Nefericirea-i proastă dând vorbe grele…
ce distrug iubirea!
Simt cum te-ndepărtezi iubito neîncetat
Lăsându-te sorbită de indiferenţă
Născută cu preponderenţă din rutină!
Simt cum rutina-i penitenţă grea
La ceea ce ar trebui să fie …viaţă,…
Nu ruină?!
Da, simt!,
Însă degeaba, fiindcă mint în continuare
Că totul va fi bine
Şi te urăsc atunci când alţii te iubesc,
Chiar dacă încă te doresc, ştii bine !
Dar uite că de ziua ta mă potolesc
Gândind că din durerile de azi fac parte
fericirile de mâine
Şi-atunci,
Când tot ce leagă amăgirea
de-amintiri…revine
De ziua ta, iubirea mea,
Urarea-mi este simplă şi concretă:
Vreau să trăìeşti frumos şi mult,…
Cochetă,
Să te cunosc iar goală şi zglobie,
aşa precum te-am cunoscut,
Fără mânie,
Şi doar atâta, să nu fie … **sărăcie!**
Pentru că ştiu că asta te deprimă.

Un singur lucru cred că te animă:
Când împlinit şi realizat e drumul ce-ì trasat….
Sau cum se zice în popor - curat
Să-ţi fie bine ţie şi …bine-o să ne fie
În viaţa asta care e …
Nu e numai bucurie !
De-aceea îţi doresc ca ne-ncetat
«durerile de azi să fie fericirile de mâine»
Când poate că vom reuşi să
mai salvăm **COPILĂRIA**
Născută din iubirea noastră
de...poimâine!

Liviu ZANFIRESCU

DIVINUL MARIN

Nemărginirea mării îmi tulbură privirea
Adâncuri nesfârşite în suflet se deschid
În valuri de tăcere năvală dă iubirea
Solemne, în lumină, cuvintele se-aprind

Se sparge Orizontul în cioburi de lumină
Explozie solară către adâncul mării
Şi ţipă albatroşii din lacrima senină
Ca să rămână vara poemul neuitării

Mă-mbrăţişează marea cu lacoma-i iubire
Mirosul crud de alge, curată terapie
Pe coapsa-i de visare, sărutu-i amintire
O dragoste nebună ne trece-n veşnicie…

Se sparge Astrul zilei în mii şi mii de sori
Sfinţire face Domnul peste întinsa mare
Din cioburi de lumină se conturează-n zori
Iubirea din adâncuri nestinsele amnare

Din valuri dantelate cu zâmbetul pe buze
Cu stropul, de iubire, ca un cristal de rouă,
Mă copleşesc vibraţii corola de meduze
Prin versuri mă purific, cu necuvinte plouă

Nemărginirea mării îmi tulbură privirea
Adâncuri neştiute în suflet se deschid
Ne-mbrăţişează marea, la orizont iubirea
Pe coapsa-i de visare doar soarele avid
Se sparge Orizontul
în noi,
mereu iubind…

Chiar aşa?!

La NEVERSEA mii de turişti
Cu muzică, tumult bogat,
În zori de zi, teribilişti
Văzură soarele … drogat?!

Viorel MARTIN

Nefirescul alb

Cad fulgi de amintire, ştiu
Că poate-i ultima zăpadă
La ceas de asfinţit târziu,
Ce stă cu frunzele să cadă.

Dansează pe tăiş de spadă
Un foc de neastâmpăr. Scriu
Într-un registru argintiu,
Când jocul orelor mă pradă.

Fântâni întoarse mă privesc,
Noroiul curge-n călimară;
E-atâta fum şi-atâta seară

Pe necuprinsul pământesc!
Pe nefirescul alb din foaie,
Cuvintele se încovoaie.

Liane

Se-ncolăcesc lianele pe ramuri,
Când frunzele respiră înainte;
Din Lună cade rouă pe cuvinte,
Îmbujorând muşcatele din geamuri,

Din rădăcini scăldate-n oseminte,
În ploi de stele părul ţi-l desfaci
Şi sângerează rănile din maci
Pe buzele-nflorind a rugăminte.

Prin aer umblă cai scăpaţi din frâu;
În urmă lasă pulbere de noapte,
Fântânile se oglindesc în grâu:

Arici ţepos cu boabele necoapte.
Se încovoaie veacul sub cuvânt,
Copacii înfloresc pe sub pământ.

Iulian NICOLAU

Natura moartă

Natură moartă-n saci și în sicrie
Gunoaie-n pungi, dar nu și în morminte
Pe lângă râuri, drum și cimitire
Ne-ncercuie și ne sufocă
Miasme grele ne-nconjoară.

Cărți rare ce nu sunt citite
Misterele nedescifrate
De groaza lumii ascunse-n veci
Bicisnic se vor răzbuna
Pe-acei bizoni ce încă mai aleargă
În turme dese peste tot
Călcând pădurile-n picioare
Nesocotind apele clare.

Vor reveni oare cei buni
La primavara cea dintâi?
Sau vor veghea la căpătâi
Neputincioși, tăcuți și triști
Și nu vor mai schimba nimic
Fiind prea târziu, fiind prea târziu

Natura-i moartă, natură moartă.

Constantin Nicolae GAVRILESCU

LUNGA VARĂ FIERBINTE

Urlă câinii a pustiu
se aud din depărtare,
sus pe cer în cerc un uliu
zboară și se bucură de soare.

Soarele de-acum ucide,
razele aduc căldură,
mintea mea acuma crede
că-i atins miezul de vară.

Zarea este mișcătoare
doar un pițigoi vioi,
caută cu disperare
locul rece din zăvoi.

Vântu-i adormit de-o vreme
arsă toată e câmpia,
doar cosașii scuipă-n palme
să-și câștige iar simbria.

Seceta e prelungită
ploaia încă nu apare,
iar câmpia pârjolită,
nu aduce bunăstare.

Urlă câinii pe câmpie
este semn de disperare,
Doamne, dă un strop de ploaie
cu adiere de răcoare!

Adina
CRISTEA PALADA
Paris - FRANŢA

VIS IMPOSIBIL

Am ajuns într-o noapte să zbor
În afară de mine...
era bine.
Totul era clar și ușor
Fără neguri, nici rele,
o plăcere.
Am luat de la soare o rază
Ca să-mi fac o cunună,
ce furtună!
Luna s-a supărat
și a plecat.
De aceea m-am trezit
îngrozit.
Soarele nu era,
luna pleca,
iar eu rămăsesem cu un strop
din potop.
Căci norii se răzvrăteau
și mă loveau,
pentru că am vrut să dispun,
fără să le spun,
de Soare, de Lună, de tot,
dar n-am fost decât un netot.

Așa că acum
îmi trebuie alt drum
ca să împac stelele
și să-mi ierte relele.

Știți cum am făcut ?

Am pus la geam o floare
ce se uită la soare,
am strâns în păr scoicuțe
și în ochi steluțe.
Și uite-așa,
am desprins o stea,
o stea căzătoare,
călăuzitoare
și-împăciuitoare.

Și pe loc, deodată
mă sculai pe vatră
cu un gând în spate :
ce-a fost asta, frate?
Am visat că am visat,
nimic nu-i adevărat.
Bine-atunci, m-am liniștit.

Dar pe pernă am simțit
o cunună aurie,
ca o mărturie.

Cornelia Violeta POPESCU

Liniște

Te caut, liniște,
în fiecare ceas,
în verde crud de jad,
în ceruri de opal,
prin lume, la fiecare pas.

Te-ascult pe înserat,
în țârâitul scurt de greieri
sau te privesc
în stupul răsfățat
de zumzete și faguri.

Te-acompaniez
în clinchetul de-argint
al ploilor și-al cioculețelor
mărunte, ce uneori
mai bat la geam, tocit.

Inspir din adierile-ți
ce împresoară
ramurile de cireș,
ca să expir adânc principii
din otrava sedentară.

Te recunosc
în torsul leneș al pisicii,
în șipotele de cristal,
în orăcăitul broaștelor de seară
care trezesc toți licuricii.

Te regăsesc chiar
și-n gânguritul de copil,
în vocea sfântă-a mamei
și-n șoapta albă a iubirii,
în psalmii din altar ...

Florin GRIGORIU

ȘTIAȚI CĂ...

A. În "Vibrații lirice", Antologia Concursului Național de Poezie „Radu Cârneci", Ediția a VII-a, 2024. 572 de pagini, Editura Betta, București, 2024, editor Nicolae Roșu, în juriu: Vilia Banța, Gabriela Banu, Eugenia Duță, Aureliu Goci, Victoria Milescu, Paula Romanescu, cu 101 autori, sunt și acești colegi:?

1. **Ion Anuța** (n. 18 februarie 1937, Dobrețu/Olt), Institutul de chimie alimentară/ Sibiu: *„Țara noastră-i țară sfântă/ Scăldată-n sânge de eroi."*
2. **Adriana Roxana Avram** (n. 21.08. 1993)/ Alba Iulia, inginer biotehnolog: *„În sufletele noastre se-ascund tăceri adânci,/ cu umbre-nserate, ce ne mângâie trist.";*
3. **Paula Bârsan**, inginer/ Bacău: *„Albește paloarea roșesc dorințe,/ Animă caii în valuri secunda.";*
4. **Bogdan Mihai Bellu**/ 41 ani, mecanizator utilaje forestiere:/ Nucșoara/ Argeș: *„Fernecat de o sulfină/ În amurg m-am rătăcit.";*
5. **Dan C. Iulian (**n. 1955 Obârșia/ Olt), cercetător în știința și ingineria materialelor: *„Venea dușmanul/ și cu lancea/ executa o rană adâncă/ în trupul meu./ Asta era meseria lui.";*
6. **Adrian Manolache**, Licență Fac. de Construcții Civile și Industriale București, dr.ing.: *„Să fii copac cu aripi nu e deloc ușor.";*
7. **Divia Petra Negoescu**, studentă la Matematică și Informatică București: <*Viața vrei s-o prinzi în palmă și încerci să o despici;/ cauți firul dat în patru și te-ntrebi unde-i „aici">.*

B. În antologia cu Nr. 69, a Editurii Cervantes București, 2024 „Antologie de Paști. Lumină din Lumină Radu Gyr" sunt cuprinși 34 de scriitori, printre care și **Daniela Topîrcean**, absolventă a Universității „Lucian Blaga" din Sibiu, cu diplomă de licență în inginerie și autoare a unor „Ferestre- poeme de iubire" în 2021 și „Aripi de Phoenix", poeme, în 2023? Citățm: *„Ești floarea bucuriei în inima mea,/ Îmi cântă sufletul, gândindu-mă la Tine."*

C. În antologia „Tradiție și modernitate" din anul 2016, realizată de scriitorul inginer Ioan Rațiu, la Editura Inspirescu - Satu Mare sunt cuprinși 18 scriitori, dintre care sunt și inginerii următori:?

1. **Mihaela-Mariana Cazmirovici** (n. 19 octombrie 1967, Pitești) inginer metalurg: *„Din noapte-n zi/ fulgerele întețesc lumina/ iubirii"*;
2. **Florica Ceapoiu** (n. 10 iulie 1948, București) inginer electronist: *„Sub pleoapa care plânge, sub tâmpla ce se zbate,/ Reinventez trecutul din flori de crin uscate.";*
3. **Florin Grigoriu** (n. 6 aprilie 1944, Brașov), inginer textilist-tricotaje-confecții: *„Până transcriu clipa,/ ea alta se face.../ Eu, cum?";*
4. **Vasile Mustață** (n 6 septembrie 1936, Adjud - 23 noiembrie 2015, București) doctor inginer Căi Ferate: *„Cum cerul ne-ncetat ne iartă,/ Mereu spre Dumnezeu să tinzi.";*
5. **Ioan Rațiu** (n. 6 aprilie 1957, Gherla/ Cluj), inginer sisteme biotehnice: *„O clipă nesfârșește Coloana ta, Brâncuși,/ În zborul dintre lacrimi, să vadă pescăruși?".*

D: Inginerul mecanic-auto/ autor **Valentin Nicolițov** este al treilea președinte al Societății Române de Haiku, (după inginerul chimist, scriitorul, diplomatul Florin Vasiliu și ziaristul, scriitorul Vasile Moldovan) și redactor-șef al revistei HAIKU-România?
Citățm un poem al său din revista „Haiku", Nr. 71/ 2024, primăvară-vară.6:
„Târziu în noapte – manechinul din geam/ singur ca mine."

A întocmit acestea ing. Florin GRIGORIU

Scoarțe oltenești sau dorul de acasă în pictura lui Carmen SUTEANU – BUSUIOC

Montreal, Canada

Nu este greu să observi în galeria de pictură în ulei, găzduită pe platforma https://www.artpal.com/CS-Carmen, că doamna Carmen Suteanu Busuioc, stabilită în Montreal, Canada de câteva decenii, dar născută la Craiova, nu numai că revine ca la un laitmotiv la scoarța oltenească, dar, în mod instinctiv, preia din elementele de compoziție și culoare specifice acesteia și le așterne pe pânze în care nu ilustrează neapărat această creație oltenească, atât de iubită de toți românii.

Este uimitor cum unele peisaje canadiene, urbane sau vegetale ale pictoriței- inginer, împrumută tocmai aspectul carasteristic al unei carpete oltenești. Sugestia este deosebit de puternică, descoperindu-ne în realitate trăirea profundă a amintirilor artistei, atât de legată de plaiurile natale. Reluarea motivului frizei, ca și selectarea unui element de detaliu, fie el un trandafir roșu din grădină, fie mușcata roșie din fereastra casei românului, stabilesc parcă o corespondență între matricea scoarței oltenești și cea sufletească a pictoriței.

Roșul și verdele explodează în aceste pânze, aducând la suprafața lor tocmai forța și bucuria de a trăi, țesute cu migală printre ițele și firele din lână de către mâinile harnice ale țărăncilor din Oltenia. Mesajul acesta ancestral, atât de bine înțeles de artistul plastic, l-a simbolizat atât de genial ca pe o ”Poartă a vieții”, în a cărei ramă roșie înscrie Copacul Vieții...

Am ales ca punct final al acestei expuneri tabloul care poate înfățișa în mod strălucit portretul spiritualizat al româncei, învești mântată în costum național, țesut și brodat de ea, cu maramă, ie și fotă, cu mâinile împreunate în rugăciune continuă, întâmpinându-și mereu cu dragoste aproapele în pragul casei, împodobită cu ghirlande de flori roșii, ca o scoarță oltenească. Un adevărat Rai pe pământ...

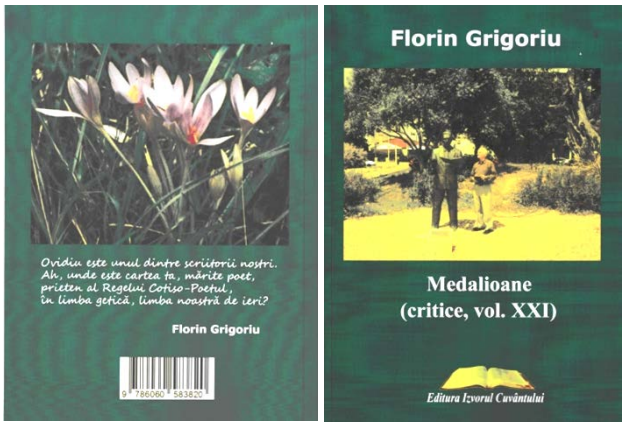

Cornelia Violeta POPESCU

Apariţii editoriale recente ale membrilor cercului:

Florin GRIGORIU

Medalioane
(critice, vol.XXI)
Editura Izvorul Cuvântului

Florin GRIGORIU

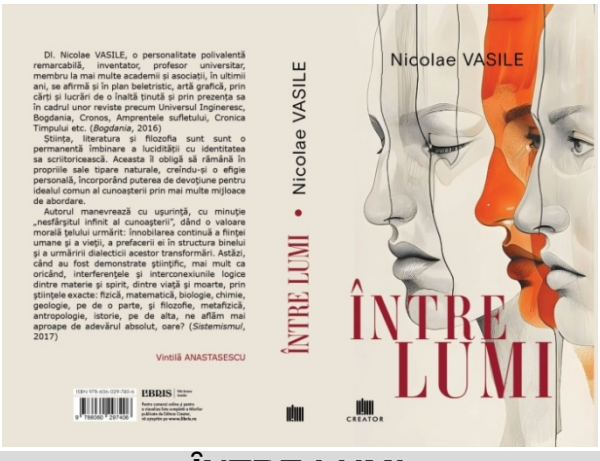
Cărări prin flăcări
Editura Izvorul Cuvântului

Doina BÂRCĂ

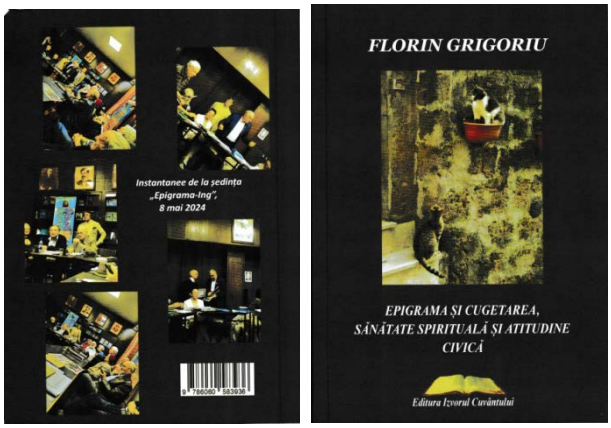
TEMPLUL MEU DE CUVINTE
Editura FAST EDITING

Nicolae VASILE

ÎNTRE LUMI
Editura CREATOR

Florin GRIGORIU

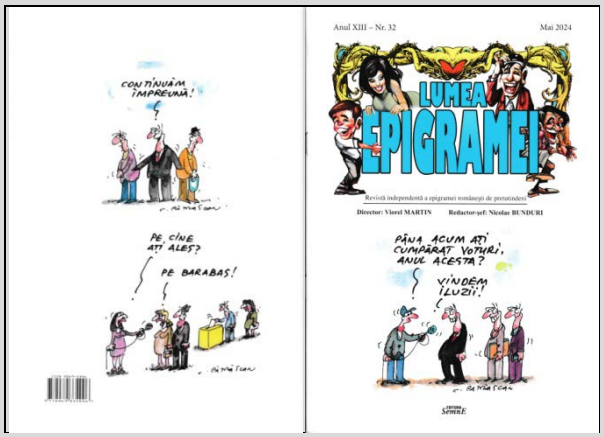

EPIGRAMA ŞI CUGETAREA,
SĂNĂTATE SPIRITUALĂ ŞI ATITUDINE CIVICĂ
Editura Izvorul Cuvântului

Florin GRIGORIU

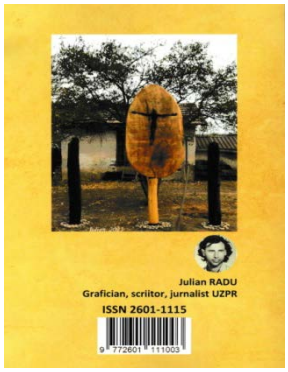

O SPECIE POETICĂ ROMÂNEASCĂ, HAIKUUL
Vol. I şi II
Editura Izvorul Cuvântului

LUMEA EPIGRAMEI

Nr. 32 / mai 2024

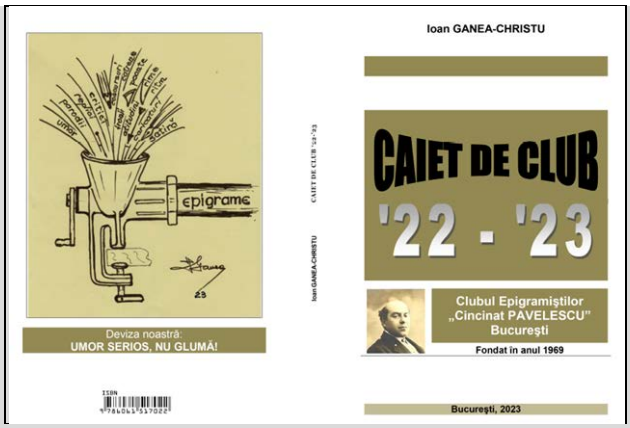

Convorbiri literar-artistice

Nr. 40 / mai – iunie 2024

Ioan GANEA-CHRISTU

CAIET DE CLUB / `22 - `23

Cronica timpului Nr. 110 - 111

Activităţi din trimestrul II / 2024

- **17 aprilie** – Lectură liberă pe tema: ***LITERATURA ŞI RELIGIA***
- **15 mai** – Lansare de carte: ***TEMPLUL MEU DE CUVINTE***, autoare **Doina BÂRCĂ**
- **19 iunie** – Gala Premiilor Revistei de Creaţie şi Cultură **BOGDANIA**
  - Prezentare de carte: romanul ***ÎNTRE LUMI***, autor **Nicolae VASILE**
  - Moment de muzică şi poezie

Cronica întâlnirii „Literar ing” din 17 aprilie 2024

Programul întâlnirii, dedicat Sfintelor Sărbători Pascale, a constat în lectura liberă de către membrii cenaclului pe tema „Literatura și religia”:

- Liviu ZANFIRESCU - poeziile: *Cu ochii deschiși; Deșteptare; Respir;*
- Corneliu CRISTESCU - poeziile: *La început a fost cuvântul; Întoarcerea fiului rătăcitor; Paștele la țară;*
- Doina BÂRCĂ - poeziile: *Rugă; Vine Paștele; Părinților mei;*
- Ovidiu ȚUȚUIANU - fragmente din eseul *Mihai Eminescu nu a fost ateu!*.

În sprijinul titlului ales, autorul invocă cel puțin trei motive: **1.** Mihai Eminescu s-a născut într-o familie de „credincioși practicanți” (trei surori ale Ralucăi Iurașcu - mama poetului și o verișoară a acestuia au fost maici la Mănăstirea Agafton; printre rudele de parte bărbătească ale lui Eminescu s-au aflat monahul Calinic, vieţuitor al mănăstirilor Neamţ şi Secu, precum şi părintele Iachift (Iachint) Iuraşcu, vieţuitor al Mănăstirii Coşula din Botoşani); **2.** În multe din creaţiile „poetului nepereche” reies evlavia şi aplecarea sa spre esenţa ortodoxiei (ex: *Colinde, colinde; Învierea; Răsai asupra mea; Rugăciune ș.a.);* **3.** Eminescu a fost un mare patriot, dar şi un apărător al Bisericii Ortodoxe, iar când s-a aflat bolnav la Mănăstirea Neamț, i-a mărturisit preotului duhovnic că doreşte să fie înmormântat undeva la malul mării, în apropierea unei mănăstiri de maici, ca să audă, minunata cântare „Lumină lină”.

- Nicolae VASILE – poeziile: *Descoperirea lui Dumnezeu; Lepădarea de Dumnezeu*; *Lumina de Paști.*

Venind vorba de *poetul național*, moderatorul ședinței a ținut să informeze audiența că, potrivit unei mărturisiri recente a ambasadorului Braziliei la București, doi români, și anume, poetul Mihai Eminescu și economistul Mihai Manoilescu sunt cunoscuți și apreciați în marea țară din America de Sud. *Explicația e dată de ideile novatoare în economia statului emise de aceștia (cu păstrarea proporțiilor!)* care, preluate în Brazilia, au contribuit la propășirea economică a statului respectiv, în acea perioadă;

- Iuliana STAMATE - poeziile: *Întrebări; Lumină; Sacrificiul suprem;*
- Maria NICULESCU - poeziile: *Scrisoare; Sonet; De mor!;*
- Constantin GAVRILESCU - poeziile: *Sunt fluture multicolor; Fata Morgană; Rondelul păpădiei;*
- Maria MUNTEANU - poeziile: *Menirea; Mi-e dor de voi; Doctorul cel mare;*
- Marilena CARAGHIAUR - poeziile: *Iubire de Dumnezeu; Rugă de Sfintele Paști;*
- Ioan GANEA-CHRISTU – epigramele: *Paște fericit!; Vinul bisericesc.*

La finalul întâlnirii, Daniel NEGUȚ, coordonatorul trupei de teatru **ImpACT ART** din cadrul AGIR, a invitat pe cei prezenți să participe la spectacolele acesteia pe care le-a anunțat.

Liviu ZANFIRESCU

Corneliu CRISTESCU

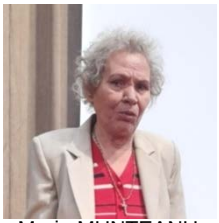

Doina BÂRCĂ

Ovidiu ŢUŢUIANU

Iuliana STAMATE

Maria NICULESCU

C-tin GAVRILESCU

Maria MUNTEANU

Marilena CARAGIAUR

Ioan GANEA-CHRISTU

*A consemnat **Ovidiu ŢUŢUIANU***
*Foto: **Ioan GANEA-CHRISTU***

Cronica întâlnirii „Literar ing” din 15 mai 2024

Această întâlnire a fost dedicată poetei **Doina BÂRCĂ,** autoarea volumului ***Templul meu de cuvinte***, apărut la Editura Fast Editing.

● **Nicolae VASILE**, preşedintele cenaclului, a prezentat autoarea şi a citit două poezii din volumul lansat cu această ocazie, apoi i-a oferit microfonul pentru a-şi prezenta invitaţii şi mulţumi pentru prezenţă:

● **Eugenia DUŢĂ**, editoarea cărţii, a făcut o prezentare elogioasă, atât a autoarei, cât şi a volumului structurat în două părţi: poezii, respectiv comentarii asupra cărţilor citite;

● **Ionel MARIN**, preşedintele *Asociaţiei Cultural Umanitare BOGDANIA* şi redactor-şef al revistei cu acelaşi nume, din Focşani;

● **Grigore CURCANU,** preşedintele cenaclului şi revistei *Dor de infinit;*

● **Horia VLĂDAN,** solist de muzică populară, a prezentat şi dedicat autoarei câteva melodii îndrăgite;

● **Tatiana RĂDULESCU**, avocat şi membru în redacţia revistei *Independenţa Română- Independenţa prin Cultură;*

● **Florentin STRECHE**, redactor la revista *Independenţa Română- Independenţa prin Cultură;*

● **Ştefan PĂUN**, directorul revistei *Vaşca;*

● **Virgil COJOCARU**, profesor universitar de arte plastice, membru în redacţia revistei *Independenţa Română- Independenţa prin Cultură;*

● **Adriana APOSTOL;**

● **Valentin TĂNASE**, artist plastic;

● **Mariana BIRICĂ,** solistă de muzică populară;

● **Ion FORCOŞ,** membru al cenaclului;

● **Nicolae MAXIM**, membru al *Orchestrei Simfonice*, a interpretat la flaut o ...doină;

● **Dumitru BĂDIŢĂ** a prezentat o poezie în acrostih intitulată *Templu de cuvinte;*

● **Doina BÂRCĂ,** a intervenit pe parcursul manifestării, fie cu recitarea unor poezii din volum, fie cu prezentarea invitaţilor care au onorat-o cu prezenţa, printre care şi nepoţii săi, Iulian şi Maria;

● **Florin GRIGORIU,** membru al cenaclului, prolific scriitor şi critic literar;

● **Vasile TOPÂRCEANU,** solist de romanţe;

● **Liviu ZANFIRESCU,** membru al cenaclului, a citit o ...*Meditaţie*, în care a scris: *A vrut Dumnezeu să înalţi un Templu de cuvinte...;*

● **Corina VLAD DIACONESCU,** pianistă, prezentă la multe manifestări culturale;

● **Elena MATEI;**

● **Gheorghe MATEI**, cunoscut cu originalele sale postere realizate prin tehnica numită *săritura calului*, a prezentat două asemenea lucrări, una pentru Doina BÂRCĂ, intitulată *Comori de suflet*, iar alta pentru nepoata acesteia, intitulată *Mamaia mea*;

● **Corneliu CRISTESCU,** membru al cenaclului şi semnatarul acestei cronici.

Cu toţii au avut cuvinte de apreciere asupra multiplelor activităţi culturale, asupra versurilor scrise din inimă şi asupra calităţilor omului de cultură **Doina BÂRCĂ**.

În finalul primei părţi a acestei adevărate sărbători culturale, soliştii invitaţi, Mariana Birică, Vasile Topârceanu, Horia Vlădan şi Nicolae Maxim au mai interpretat câte o melodie dedicată autoarei şi publicului.

În partea a doua, **Geo CĂLUGĂRU,** membru al cenaclului, l-a omagiat pe **Nicolae ROTARU,** dispărut de curând dintre noi, un scriitor prolific, pentru care s-a ţinut un moment de reculegere şi căruia i-a dedicat poezia *Amară, dulcea răstignire*.

Într-o atmosferă mai degajată de emoţii, autoarea a oferit autografe, iar invitaţii au continuat comentariile la un pahar de „cuvinte” din templul lansat.

A consemnat ***Corneliu CRISTESCU***
Foto: ***Ioan GANEA-CHRISTU***

Cronica întâlnirii „Literar ing” din 19 iunie 2024

Conform programării, întâlnirea a avut trei subiecte:

I. Gala Premiilor Revistei de Creaţie şi Cultură *BOGDANIA*
Premiile revistei Independenţa Română- Independenţa prin Cultură
Premiul „Nicolae Rotaru”

II. Prezentare de carte: romanul *Între lumi*, de Nicolae VASILE

III. Moment de muzică şi poezie

Din prezidiu au făcut parte: **Nicolae VASILE, Ionel MARIN** şi membrii juriului concursului: **Doina BÂRCĂ, Victoria SOREA, Geo CĂLUGĂRU, Florian Laurenţiu STOICA** şi **Stelian GOMBOŞ**.

● **Ionel MARIN**, preşedintele Asociaţiei şi redactorul-şef al revistei **Bogdania**, iniţiatorul şi coordonatorul ***Festivalului- Concurs Internaţional de Creaţie Literară*** ajuns la a XIII-a ediţie (ultimele 6 ediţii s-au desfăşurat în sala AGIR) a fost şi moderatorul întâlnirii. Pentru început acesta a făcut o scurtă prezentare a membrilor juriului şi prezidiului:

- **Florian Laurenţiu STOICA**, om de cultură, poet talentat şi eseist, preşedintele ***Fundaţiei Literar- Istorică STOIKA,*** directorul revistei ***Independenţa Română- Independenţa prin Cultură;***
- **Stelian GOMBOŞ**, doctor în teologie, jurist, jurnalist şi scriitor, slujitor al lui Dumnezeu şi al României, consilier în Secretariatul de Stat pentru Culte al Guvernului României;
- **Doina BÂRCĂ**, membră a Cenaclului Literar Ing, poet şi jurnalist, secretar literar şi organizator de evenimente şi promovare la revista ***Independenţa Română- Independenţa prin Cultură;***
- **Victoria SOREA**, poet, scriitor din Târgul Jiu, promotor de cultură, membru în juriu;
- **Geo CĂLUGĂRU**, profesor de limba română, poet, scriitor, jurnalist, membru al UZPR şi al Uniunii Scriitorilor din România.

Partenerii Festivalului au fost: ***Cenaclul Literar Ing***, ***UZPR - filiala*** **Vrancea, *Fundaţia Literar-Istorică STOIKA*** şi ***Societatea pentru limba şi cultura română din Bucovina*****,** precum şi revistele ***Bogdania, Literar Ing, Independenţa Română- Independenţa prin Cultură*** şi ***Cronica Timpului***.

Ceremonia de decernare a diplomelor de excelenţă, diplomelor de onoare şi a premiilor revistei **Bogdania,** s-a desfăşurat pe cele trei secţiuni: poezie, proză şi eseu, fiecare pe câte două categorii de vârstă: tineri între 15 şi 30 de ani, respectiv concurenţi peste 30 ani.

Trofeul Bogdania (Marele Premiu) a fost atribuit d-rei **CRISTEA Jiacomina-Maria** din Focșani care şi-a prezentat câteva creaţii.

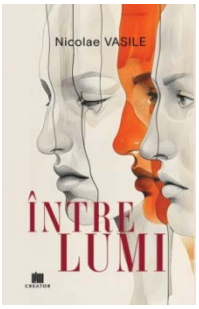

Ceremonia de acordare a **Premiilor revistei *Independenţa Română- Independenţa prin Cultură*** a fost coordonată de către **Florian Laurenţiu STOICA**, care, pe lângă menţionarea şi felicitarea laureaţilor, le-a oferit, ca stimulent pentru creaţiile acestora, şi un mic simbol/cadou financiar.

Ceremoniile de premiere s-au încheiat prin decernarea ***Premiului Nicolae ROTARU***, dispărut în acest an, de către doamna **Zoe ROTARU,** soţia scriitorului, care a publicat 154 de volume!

II. Nicolae VASILE şi-a prezentat romanul întitulat ***ÎNTRE LUMI***, lansat de curând la ***Bookfest-2024*** de la Bucureşti invitând pe cei prezenţi să îl citească.

III. Momentele muzicale au fost susţinute de pianista **Corina Vlad DIACONESCU**, flautistul **Nicolae MAXIM** şi solista de muzică populară **Mariana BIRICĂ,** iar momentele poetice de către tinerii laureaţi şi membri ai Cercului *Literar ing*.

Seara s-a încheiat cu un scurt program de socializare, prilejuit de împlinirea vârstei de **70 de ani** de către cei mai iubiţi şi onoranţi colegi şi prieteni literari, confraţii **Ionel MARIN** şi **Nicolae VASILE**.

*A consemnat **Corneliu CRISTESCU***
*Foto: **Ioan GANEA-CHRISTU***

Mihaela-Mariana CAZIMIROVICI

Interviu-blitz, din 7 **întrebări**

cu

Nicolae VASILE,
***scriitor**, coordonatorul Cercului „Literar ing”, și **jurnalist**, președintele Filialei „Cronica timpului”, a U.Z.P.R.*:

„Literatura îți provoacă o emoție prezentă mai mult ca durere decât ca bucurie.”

1) ***Mihaela-Mariana CAZIMIROVICI:*** *Deşi aţi avut o carieră de succes de inginer, ocupând funcţii la cel mai înalt nivel al instituţiilor în care aţi lucrat, în paralel şi cu dezvoltarea altei cariere, tot de succes, în învăţământul universitar, evoluaţi de ani mulţi, la fel de inspirator şi de constant, atât în jurnalism, cât şi în literatură. Cum şi când s-a produs declicul orientării către cuvântul scris?*

Nicolae VASILE: Am debutat cu edioriale la revista „*Lucrările ICPE*”, a institutului pe care-l conduceam, ca un instrument al dialogului cu salariații, de ordinul miilor. Presiunea interioară a cuvântului scris a devenit mult mai radicală când am avut premoniția morții mamei mele. Atunci am scris primul roman, „*Punctul de sprijin*”. Cu poezia este altceva: „*Poezia nu-i un scris,/ poezia e un vis!/ Ai vrea ceva,/ nu poți avea,/ ai vrea să fii,/ dar cum nu știi,/ ai vrea să faci,/ nu ai cu ce,/ și te trezești,/ și-ncepi să scrii./ O poezie iese,/ dacă ai har,/ dacă nu,/ strici somnul în zadar.*” (din poezia *Alternativele creației*)

2) ***MMC:*** *Rămânând la preocuparea pentru scris, care este genul literar care vă este cel mai apropiat de suflet și de unde vă extrageți ideile pe care le expuneți pe această direcție dragă inimii dvs.?*

NV: Este ca și cum ai întreba un părinte pe care dintre copii îl iubește mai mult. Nu se poate face o diferențiere clară. Pentru fiecare simți ceva diferit, funcție de momentul în care te afli. Una este să scrii, alta este să citești și alta este să asculți. Literatura îți provoacă o emoție prezentă mai mult ca durere decât ca bucurie. În acest context, poezia, epigramele, aforismele le simți ca pe niște înțepături, iar proza, teatrul îți provoacă dureri mai profunde și mai de lungă durată, precum reumatismul.

3) ***MMC:*** *În ultima perioadă, constatăm că piesa dvs. de teatru, în trei acte, „Ioșca, Sică și Mitică” se bucură de un real succes printre spectatori. Care este substratul scrierii ei? De ce credeți că a devenit atât de îndrăgită?*

NV: Răspunsul ar putea avea două sensuri, unul general și altul particular. În general, în perioada pe care o trăim, se merge mai mult la teatru decât se citește. De ce, nu știu!... Așa că, pentru a ajunge mai ușor la sufletul oamenilor, am transformat trei nuvele în trei piese de teatru. În particular, piesa „*Ioșca, Sică și Mitică*”, provenită din nuvela cu același nume, te duce cu gândul la „*Tache, Ianke și Cadâr*” și devine incitantă ideea transpusă în zilele noastre. Celelalte două, „*Scara fără sfârșit*” și „*Controversiada*” sunt în momentul de față în repetiții. Acestea tratează trei entități, *nația*, *credința* și *familia*, pe care anumite cercuri globaliste le-ar dori să fie tot mai slăbite. Personal, cred, cu argumente realiste, că este mai bine cu ele decât ar fi fără ele.

4) ***MMC:*** *Care ar fi, după dvs., rețeta pentru a deveni un scriitor publicabil și înspre ce direcție s-ar putea orienta un tânăr care își dorește o astfel de carieră?*

NV: Nu cred în cariera de scriitor rupt de toate celelalte. Exemplele contrare, notorii, sunt destul de puține. Văd scrisul doar ca pe ceva în paralel cu alte activități. Un scriitor trebuie să aibă despre ce să scrie, să aibă subiecte, ori acestea se găsesc în viață nu în eprubetă. Scriitorii reprezentativi ai omenirii nu au fost absolvenți de filologie.
Sfatul meu pentru cei ce se simt scriitori este să fie sinceri, iar, ca orice creator, să reușească să facă o combinație de înger și drac. Creatorii sunt reprezentanții divinității pe Pământ, ori Dumnezeu este peste ambele părți, și peste bine, și peste rău.

5) ***MMC:*** *Vorbiți-ne, vă rog, câte ceva, despre cel mai amplu proiect al dvs., aflat în desfășurare, și anume „Enciclopedia SCRIITORI din GENERAȚIA 2000". Ce v-a determinat să porniți pe acest drum atât de complex și cum a evoluat? Care ar fi ținta acestui demers?*

NV: Un fapt cert este că se scrie tot mai mult și se citește tot mai puțin. Scriitorii sunt indignați că nu sunt citiți, dar nici ei nu-i citesc pe alții. Așa că, m-am gândit că o astfel de enciclopedie, unde profilurile de autor sunt realizate de un scriitor sau jurnalist consacrat, crește gradul de cunoaștere reciprocă, conduce la promovarea scriitorilor aflați la începutul activității. Volumele tipărite vor apărea într-o succesiune legată de mai multe lucruri, volumul III urmând să fie gata până la sfârșitul acestui an. Forma online, postată pe site-ul Wordpress www.revistedecultura.com, va fi permanentă, atâta timp cât mă țin puterile. O enciclopedie ar trebui să existe pe termen lung, continuându-se de la o generație la alta. Sper să găsesc pe cineva să o continue și după ce eu nu voi mai putea, să devină un fel de instituție. Noutatea absolută a acesteia este prezentarea și a grupărilor literare, pe lângă multitudinea de autori.

6) ***MMC:*** *Între cărțile publicate de dvs. se află și romanele. Când construiți un roman, ce vă inspiră cel mai mult? Cum v-au influențat romancierii preferați?*

NV: Romanul este forma cea mai complexă a scrierilor. Pentru a scrie roman îți trebuie o experiență de viață deosebită, pentru că în orice roman pui și o parte, mai mare sau mai mică, din viața ta, din sufletul tău. De obicei se pleacă de la o întâmplare trăită de autor.
Ca influență, eu mă aflu între cele două „*Citadele*", cea a lui *A.J. Cronin* și cea a lui *Antoine de Saint- Exupery*. Este importantă și ordinea în care le-am citit. Prima, care tratează viața medicală, se leagă de perioada copilăriei mele petrecută mai mult prin spitale, iar a doua, filozofică, se potrivește cu scrierile mele de maturitate, conectate mult la curentele filozofice moderne. Dintre romancierii români, cel mai mult mă simt legat de *Liviu Rebreanu*. Deși nu este cunoscut ca romancier, *Lucian Blaga*, prin romanul său, publicat post mortem, „*Luntrea lui Caron*", dovedește că ar fi putut fi și un mare reprezentant al acestui gen literar.

7) ***MMC:*** *Care ar fi direcția autorului Nicolae VASILE în anii care vin; spre ce vă îndreptați privirea? Ce urmează în cariera de jurnalist și în cea de scriitor?*

NV: Nu pot să spun nimic despre ceea ce urmează. Nu programez nimic în ceea ce privește scrierile de inspirație. Ca jurnalist, voi face eforturi în promovarea literaturii și a culturii, în toate laturile acesteia. Ca scriitor, dacă soarta îmi va oferi șansa de a avea trăiri care să mă inspire literar, cum am avut destule în trecut, voi reacționa imediat, dacă nu, nu. Nu voi scrie niciodată doar așa, să mă aflu în treabă.

Cu această frumoasă ocazie,
împlinirea vârstei de 70 de ani!
îi urăm dlui prof.dr.ing. ***Nicolae VASILE***
mult spor și inspirație, succes și sănătate!
LA MULȚI ANI!

O zi de neuitat

28 martie 2024, o zi ce mi-a provocat, ne-a provocat emoții, fiind invitați la sediul M.A.I., la lansarea de carte a domnului gl. bg. profesor universitar doctor Nicolae ROTARU, personalitate notorie în minunata lume a literaturii, creator a 151 de cărți, dintre care 124 de beletristică. Uluitoare prolificitatea acestui curajos, deosebit Om între oameni, acestei ființe aparte, hăruite de Dumnezeu cu arta scrierii, menit a se împărtăși, a ne împărtăși din prodigioasa operă.

Sala unde urma să se desfășoare evenimentul era aproape plină, masa prezidiului era încărcată cu multe și diferite flori, flori cu petale în culorile curcubeului, parfumate, ori cu petale albe, presărate cu gânduri scufundate în dulceața înțelepciunii, adunate din vistieria Cuvintelor.

Așteptam să apară și domnul Nicolae Rotaru, știam că are probleme cu sănătatea, am aflat, apoi, că ar fi la spital și nu va putea veni să ne onoreze cu prezența domniei sale, evenimentul desfășurându-se în absența sa, deși în sufletul nostru era prezent.

Ședința a fost prezidată de doamna Geni Duță, scriitoare, editoare a 11 volume ale domnului Nicolae ROTARU. Primul invitat care a luat cuvântul a fost domnul Marin Avram, au urmat apoi scriitori de seamă precum Petre Crăciun, Victor Atanasiu, Maria Petrescu, Sorin Mihăilescu, Valentin Uban, Nicolae Vasile, Marian Nencescu, Ion Rațiu, Doina Bârcă, Geo Călugăru, Maria Petrescu, fiecare dintre dânșii elogiindu-l, elogiindu-i opera în cuvinte simțitoare, ce exprimau prețuire, respect, iubire, admirație pentru *scriitorul general,* cum frumos l-a numit doamna Geni Duță.

A fost minunat, am rămas cu o frumoasă amintire a acelei zile învăluite în Lumina și pacea Dumnezeiască, zi înfrumusețată de voia bună a participanților fericiți, cu zâmbetul pe buze, prieteni întru Cuvântul Sfânt, bucuroși de a fi îndeplinit în mod onorabil importanta, frumoasa misiune.

Se pare, însă, că Dumnezeu, așa precum am mai spus, voi spune și voi crede în continuare, alege oamenii frumoși spre a-I sta alături, întru încântare. La două zile după eveniment, am rămas înmărmurită la vestea plecării sale Acolo, Sus, printre îngeri și sfinți.

Nu de mult timp, am editat un nou volum cu acrostihuri, între care se află și cel dedicat Prietenului neprețuit Nicolae ROTARU, exprimând gându-i frumos, pe care-l voi reda, întru nestinsă amintire.

Un înger, alb ca neaua

Neprețul noii zile, ființa-nnobilează,
Iar blândă, a Ta Lumină mă-nvăluie, m-alină,
Credința Ta cea pură, de-nțelepciune-i plină,
Odoare celestine, în nopți de vis, stau pază;
Lagunele albastre își leagănă-a'lor valuri,
Azurul – miozotiși – neobosit, înfloare,
Efervescența Clipei îmi dăruie-ncântare,

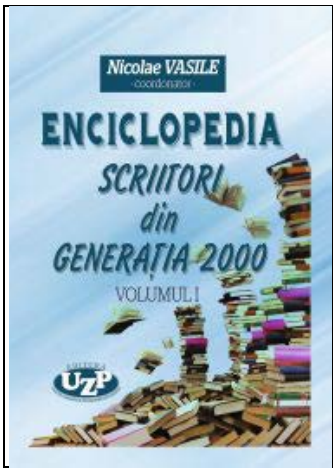
Rodind în al meu, gândul, dorite idealuri;
Oprindu-se din zboru-i pe-un ram, cu frunza verde,
Timid întâi, iar după, din ce în ce mai tare,
Auzul mi-l încântă tril de privighetoare,
Refrenu-i prinde aripi și înspre'Nalt se pierde;
Un înger, alb ca neaua, pe-un nor de nea apare.

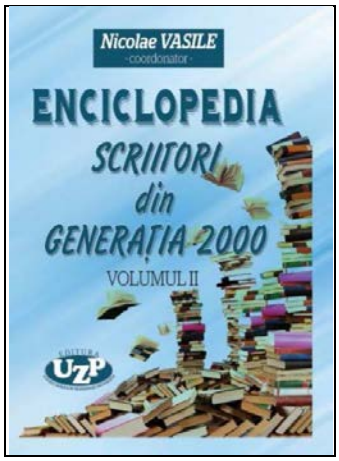
Fie-i odihna veșnică, în pace și Lumină!

Maria NICULESCU

ENCICLOPEDIA *SCRIITORI din GENERAȚIA 2000*

Vol. III

În Volumul III, în curs de editare, au fost incluşi **69** de scriitori ale căror profiluri literare au fost realizate de autorii trecuţi în paranteză şi **3** grupări literare

Dumitru BĂDIȚĂ (*Ovidiu ȚUȚUIANU*)
Ion I. BRĂTIANU (*Geni DUȚĂ*)
Andrei BREABĂN (*Ionel MARIN*)
Gica CIOBANU (*Antoneta RĂDOI*)
Grigoraș CIOCAN (*Eugenia ENESCU-GAVRILESCU*)
Horia-Iulian CIORECAN (*Eugenia ENESCU-GAVRILESCU*)
Florea CONSTANTINESCU (*Ionel MARIN*)
Grigore CURCANU (*Nicolae VASILE*)
Ovidiu M. CUREA (*Ovidiu ȚUȚUIANU*)
Marilena DUMITRESCU ENESCU (*Nicolae VASILE*)
Mihai MAXIM (*Geni DUȚĂ*)
Maria PETRESCU (*Geni DUȚĂ*)
Paula ROMANESCU (*Geni DUȚĂ*)
Ana-Maria SOTIR (*Eugenia ENESCU-GAVRILESCU*)
Iuliana STAMATE (*Nicolae VASILE*)
Niculae SUCIU-GHERLA (*Gheorghe P. ȚICLETE*)
Maria-Ileana TĂNASE (*Nicolae VASILE*)
Árpád Al. TÓTH (*Eugenia ENESCU-GAVRILESCU*)
Virgil URSU MUNCELEANU (*Antoneta RĂDOI*)
Daniela VÎLCEANU (*Eugenia ENESCU-GAVRILESCU*)
Carmen PINTE (*Eugenia ENESCU-GAVRILESCU*)
Ion IONESCU-BUCOVU (*Eugenia ENESCU-GAVRILESCU*)
Mariana ENEA (*Eugenia ENESCU-GAVRILESCU*)
Eugenia ZABULICA (*Eugenia ENESCU-GAVRILESCU*)
Adriana CRĂCIUN (*Eugenia ENESCU-GAVRILESCU*)
Alexandra Anamaria GHEORGHE *(Elena CĂPĂȚÂNĂ)*
Alexandru PRIPON *(Elena CĂPĂȚÂNĂ)*
Michaiela BOANCĂȘ (*Eugenia ENESCU-GAVRILESCU*)
Gheorghe MANCAȘ (*Eugenia ENESCU-GAVRILESCU*)
Angela MÂNDÂCANU (*Eugenia ENESCU-GAVRILESCU*)
Vilia BANȚA (*Geni DUȚĂ*)
Loreta DIN *(Doina BÂRCĂ)*
Oana Anca PREDA (*Antoneta RĂDOI*)
Ion BEDROS (*Antoneta RĂDOI*)
Teodor MEȘINĂ (*Antoneta RĂDOI*)
Dumitru NICODIM-ROMAR (*Antoneta RĂDOI*)
Constantin DÂRVĂREANU-NOVACI *(Gheorghe P. ȚICLETE)*
Maria LULESCU *(Ovidiu ȚUȚUIANU)*
Ioana ILIE/RESNICOV *(Ovidiu ȚUȚUIANU)*
Maria GIURGIU *(George TERZIU)*
Dumitru DUMITRICĂ *(Geo CĂLUGĂRU)*
Nicuşor CONSTANTINESCU *(Ioan GANEA-CHRISTU)*
Ben TODICĂ *(Ionel MARIN)*
Ion DULUGEAC *(Doina BÂRCĂ)*
Victoria-Maria PRIPON *(Elena CĂPĂȚÂNĂ)*
Ion D. MOCIOI *(Gheorghe P. ȚICLETE)*
Zoia Elena DEJU *(Gheorghe P. ȚICLETE)*
Zenovie CÂRLUGEA *(Gheorghe P. ȚICLETE)*
Liviu ZANFIRESCU *(Ioan GANEA-CHRISTU)*
Ion FORCOȘ *(Ioan GANEA-CHRISTU)*
Stelian NECȘOI *(Doina BÂRCĂ)*
Marius DOBRESCU *(Ioan GANEA-CHRISTU)*
Nicolae DRAGOȘ *(Gheorghe P. ȚICLETE)*
Mihail-Nicolae STANCA *(Ovidiu ȚUȚUIANU)*
George TERZIU *(Nicolae VASILE)*
Constantin-Nicolae GAVRILESCU *(Nicolae VASILE)*
Nicolae MAREȘ *(Nicolae VASILE)*
Petre RACĂNEL *(Nicolae VASILE)*
Florica BUD *(Nicolae VASILE)*
Gheorghe NICHIFOR *(Geo CĂLUGĂRU)*
Constantin LUPEANU *(Mihaela I. RĂDULESCU)*
Mira LUPEANU *(Mihaela I. RĂDULESCU)*
Michaela Al. ORESCU *(Milen BADRALEXI şi Cornelia Violeta POPESCU)*
George PETROVAI *(Nicolae VASILE)*
Nicolae GRIGORIE LĂCRIȚA *(Nicolae VASILE)*
George D. PITEȘ *(Mihai STAN)*
Viorel SURDOIU *(Gheorghe P. ȚICLETE şi Geo CĂLUGĂRU)*
Milen BADRALEXI *(Nicolae VASILE)*
Victoria SOREA *(Gheorghe P. ȚICLETE)*

La secţiunea *Despre grupări literare:*

Clubul Epigramiştilor "Cincinat Pavelescu" Bucureşti *(Ioan GANEA-CHRISTU)*
Gruparea literară "**SUD**" *(Florentin POPESCU)*
Cenaclul Scriitorilor din Maramureş *(Florica BUD)*

Colectiv de redacţie:

Redactor şef: **Nicolae VASILE**
Secretar general de redacţie: **Ioan GANEA-CHRISTU**
Redactori: **Mihaela- Mariana CAZIMIROVICI, Corneliu CRISTESCU, Ovidiu ŢUŢUIANU**
Corector: **Cornelia Violeta POPESCU**

Potrivit legii, întreaga răspundere pentru conţinutul materialelor publicate în Suplimentul literar revine autorilor acestora.

Toate numerele Suplimentului literar sunt postate pe site-ul: www.agir.ro